

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 06/23/2010 11:37 AM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer Nr 217

www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in en rond het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be).

Geen uitwijzingsbevel tijdens hangende regularisatie-aanvraag

Elke afgifte van een BGV aan een vreemdeling met een hangende regularisatieaanvraag houdt een schending in van de formele motiveringsplicht. Althans volgens de Franstalige rechtspraak. DVZ kiest de middenweg.

[Lees het volledig artikel](#)

Ouder soms toch "ten laste" van een Belgisch minderjarig kind

Volgens het Grondwettelijk Hof moet de voorwaarde van "ten laste" zijn zo geïnterpreteerd worden dat de ouders (en dus niet het kind) over toereikende bestaansmiddelen beschikken voor zichzelf en hun kind.

[Lees het volledig artikel](#)

Verlenging uitwijzingsbevel om medische redenen

De procedure voor verlenging van BGV is nergens wettelijk voorzien of omschreven. Het is een administratieve praktijk van DVZ.

[Lees het volledig artikel](#)

Klacht Ombudsdienst tegen Fedasil zorgt voor opvang voor illegale families

Een klacht bij de Ombudsman, ingediend tegen Fedasil wegens het niet toekennen van opvangplaats op basis van het KB van 24/6/2004, wordt gelijkgesteld aan een veroordeling van de Arbeidsrechtbank om dezelfde reden.

[Lees het volledig artikel](#)

FAQ Fedasil over einde materiële opvang en overdracht naar OCMW's

Fedasil maakte een document met veelgestelde vragen (FAQ) over het einde van het recht op materiële opvang en de overdracht naar OCMW's voor financiële steunverlening.

[Lees het volledig artikel](#)

Bijlage 41 niet voldoende voor toekennen maatschappelijke dienstverlening

Langdurig ingezetenen moeten op eigen benen kunnen staan om een tweede verblijf in België te kunnen krijgen.

[Lees het volledig artikel](#)

Leeftijdsonderzoek bij niet-begeleide minderjarigen

De leeftijdsbepaling door de Dienst Voogdij is in feite bindend voor andere overheden en instanties, maar volstaat niet als basis voor de gemeente om de leeftijd in het Rijksregister aan te passen.

[Lees het volledig artikel](#)

Nederland mag Somalische asielzoekers niet meer terugsturen naar Griekenland

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens besliste dat Nederland geen Somalische asielzoekers uit Centraal- en Zuid-Somalië mag terugsturen naar Griekenland.

[Lees het volledig artikel](#)

Nota UNHCR over soevereiniteitsclausule Dublin (asielbevoegdheid)

Het UNHCR heeft informatie verzameld over de toepassing van deze 'soevereiniteitsclausule' door de verschillende EU lidstaten.

[Lees het volledig artikel](#)

Oproep projecten Educatief Werk

Educatieve opdracht van studenten Sociaal Werk (KH Leuven).

[Lees het volledig artikel](#)

Studiedagen, vormingen en debatten

Voor wie er het fijne van wil weten.

[Lees het volledig artikel](#)

Geen uitwijzingsbevel tijdens hangende regularisatie-aanvraag

Volgens Franstalige rechtspraak van de Raad van State mag de Dienst Vreemdelingenzaken geen uitwijzingsbevel (BGV) afleveren aan een vreemdeling met een hangende aanvraag om machtiging tot verblijf, zolang DVZ niet eerst een beslissing neemt over de aanvraag (voor een machtiging tot verblijf). De Nederlandstalige rechtspraak laat dat soms wel toe. In de praktijk komt deze situatie het meest voor bij afwijzing van een asielaanvraag terwijl er ook een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis, 9ter of het oude 9 lid 3 van de Verblijfswet ingediend is. De DVZ maakt in de praktijk het volgende onderscheid:

9ter (of het oude 9 lid 3 om medische redenen): DVZ geeft sinds kort geen BGV (bijlage 13quinquies) meer vooraleer DVZ beslist heeft over de 9ter aanvraag.

9bis (of het oude 9 lid 3 om humanitaire redenen): DVZ geeft geen BGV (bijlage 13quinquies) als de 9bis aanvraag lijkt te voldoen aan de criteria van de instructie van 19/7/2009, of als een repatriëring een schending zou kunnen uitmaken van artikel 3 of 8 EVRM.

De oude rechtspraak RvV:

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde in juli 2008 een aantal principiële arresten, die we eerder in nieuwsbrief n° 178 bespraken. Volgens die oude arresten RvV 31/07/08, [nrs. 14.727](#) en [14.731](#), sluit een hangende aanvraag artikel 9, derde lid van de Verblijfswet de afgifte van een BGV in principe niet uit, tenzij de vreemdeling elementen heeft aangebracht waaruit een mogelijke schending van een fundamenteel recht blijkt met directe werking in België. Alleen wanneer de aangehaalde schending van fundamentele rechten op precieze en gemotiveerde wijze zijn uiteengezet, is de overheid volgens de RvV verplicht deze eerst te beoordelen vooraleer de aanvrager uit te wijzen.

De nieuwe RvS arresten (Fr) :

Volgens de Franstalige kamers van de Raad van State (RvS 1 oktober 2009, [nr. 196.577](#) en RvS 3 december 2009, [nr. 198.507](#)) is die rechtspraak van de RvV te restrictief. Elke afgifte van een BGV aan een vreemdeling met een hangende regularisatieaanvraag houdt een schending in van de formele motiveringsplicht (los van de vraag of er een fundamenteel recht met directe werking aangehaald werd). Op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur moet de overheid een beslissing nemen op basis van alle elementen in het dossier. Hiermee herbevestigen de Franstalige kamers van de Raad van State hun oude, vaststaande rechtspraak.

De Nederlandstalige rechtspraak?

De Nederlandstalige kamers van de Raad van State namen echter vaak afstand van dit standpunt, waardoor er geen eenheid van rechtspraak is (zie L. DENYS, Van artikel 9, lid 1, 2 en 3 Vw naar artikelen 9, lid 1 en 2, 9bis en 9ter Vw, T.Vreemd. 2007, afl. 3, voetnoot 43).

Zo oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een recent, Nederlandstalig, arrest (RvV 26 maart 2010, [nr. 40.913](#), dus na de cassatierechtspraak) dat een aanvraag om machtiging tot verblijf (in casu ging het om een medische aanvraag artikel 9ter Vw) niet verhindert dat "na het indienen ervan nog een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden gegeven". De RvV verwijst in dit arrest naar Nederlandstalige rechtspraak van de Raad van State, en overwoog dat de verzoeker geen concrete, op haar persoonlijke situatie betrokken feiten had aangebracht om de ingeroepen schending van artikel 3 EVRM te staven.

De praktijk van DVZ:

Op de contactvergadering van het BCHV van 8 juni 2010 lichtte de DVZ haar huidige praktijk toe wanneer een asielaanvraag wordt afgewezen terwijl er nog een andere aanvraag om machtiging tot verblijf is ingediend. De asielprocedure voorziet dat DVZ, na beëindiging ervan, een BGV (bijlage 13quinquies) aflevert. Maar de motiveringsplicht en het behoorlijk bestuur verzet zich daartegen. DVZ handelt als volgt:

Als een **9ter** aanvraag is ingediend (medische verblijfsaanvraag), geeft DVZ geen uitwijzingsbevel af voor DVZ een beslissing neemt over de 9ter aanvraag

Als een **9bis** aanvraag is ingediend (regularisatie-aanvraag) geeft de DVZ enkel in de volgende gevallen geen uitwijzingsbevel af:

1. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat een persoon zal worden geregulariseerd (bv persoon voldoet aan de regularisatiecriteria i.v.m. lange procedure of andere criteria die toegelicht zijn in de instructie van 19/7/2009): het bureau asiel van DVZ vraagt aan het bureau humanitaire regularisaties van DVZ om de regularisatie-aanvraag prioritair te behandelen.
2. Er zijn concrete aanwijzingen dat repatriëring een schending zou uitmaken van fundamentele rechten zoals artikel 3 of 8 van het EVRM: het bureau asiel van DVZ vraagt aan het bureau humanitaire regularisaties van DVZ om de regularisatie-aanvraag prioritair te behandelen.

In andere gevallen waarbij een 9bis aanvraag is ingediend (zonder aanwijzingen dat de criteria van de instructie van 19/7/2009 voldaan zijn en zonder dat art. 3 of 8 EVRM zou kunnen geschonden worden) geeft de DVZ wél nog een uitwijzingsbevel af. Deze praktijk lijkt dus in strijd te zijn met arresten nr. 196.577 en nr. 198.507 van de Raad van State.

Let op: Het kan voorkomen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf nog niet elektronisch verwerkt is door de DVZ, waardoor de behandelende ambtenaar bij DVZ niet op de hoogte is dat een aanvraag om machtiging tot verblijf is ingediend, en om die reden een BGV afgeeft na afwijzing van de asielaanvraag. In zo'n geval kan de aanvrager best snel contact nemen met DVZ: de DVZ kan het BGV intrekken of direct een nieuwe beslissing nemen die rekening houdt met de gegevens van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Ouder soms toch "ten laste" van een Belgisch minderjarig kind

Eind 2009 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat een illegaal verblijvende ouder soms toch beschouwd moet worden als "ten laste" van zijn Belgisch minderjarig kind, in het kader van een aanvraag gezinshereniging (oud) artikel 40 Vw. De Raad van State volgt die redenering in twee arresten van 12 maart 2010 (arresten [nr. 201.849](#) en [nr. 201.854](#)) en casseert arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die de gezinshereniging weigerden omdat de ouder, volgens de RvV, niet ten laste was van zijn minderjarig kind.

Tot vorig jaar was de meerderheidsstrekking in de rechtspraak dat illegaal verblijvende ouders niet ten laste konden zijn van hun minderjarig Belgisch kind. In een arrest van [3 november 2009](#) stelde het Grondwettelijk Hof echter dat de voorwaarde van "ten laste" zijn, in het geval van vreemde ouders van een minderjarige Belg, zo moet geïnterpreteerd worden dat de ouders (en dus niet het kind) over toereikende bestaansmiddelen beschikken voor zichzelf en hun kind:

- de bedoeling van de wetgever was immers te vermijden dat de staat de financiële last moet dragen van vreemdelingen die op zijn grondgebied verblijven na gezinshereniging met hun meerderjarige Belgische kinderen, terwijl laatstgenoemden niet zelf kunnen instaan voor die last;
 - minderjarigen daarentegen zijn, alleen al vanwege hun burgerlijke onbekwaamheid, niet in staat aan die voorwaarde te voldoen. Die moet bijgevolg, in het geval van de vreemde ouders van een minderjarige Belg, worden geïnterpreteerd rekening houdend met de minderjarigheid en met zijn juridische en feitelijke onbekwaamheid om zijn ouders ten laste te nemen.
- Zolang de vreemde ouders geen last worden voor de overheidsfinanciën van de Belgische

Staat, is het doel van de wetgever bereikt, aldus het Grondwettelijk Hof.

Ouders die niet over voldoende bestaansmiddelen beschikken voor zichzelf en hun kinderen, kunnen volgens het Grondwettelijk Hof niet ten laste zijn van hun minderjarige kinderen en hebben geen verblijfsrecht op basis van gezinshereniging. De discriminatie die op die manier tot stand komt ten aanzien van minderjarige Belgische kinderen van Belgische ouders vindt het Hof niet onevenredig, aangezien de ouders een verblijfsrecht kunnen bekomen op basis van artikel 9bis Vw en de (intussen vernietigde) instructie van 19 juli 2009 over de toepassing van artikel 9bis Vw.

Het Grondwettelijk Hof beoordeelde in zijn arrest vestigingsaanvragen op basis van (oud) artikel 40 § 6 Verblijfswet. Toch lijkt de redenering van het Hof ook van toepassing te zijn op aanvragen gezinshereniging gebaseerd op artikel 40ter Vw. (zie L. DENYS, noot onder GwH 3 november 2009, nr 174/2009, T.Vreemd. 2010, 47).

In twee arresten past de Raad van State de redenering van het Hof toe op arresten van de RvV waar het recht op gezinshereniging geweigerd werd aan illegaal verblijvende ouders die over toereikende bestaansmiddelen beschikten voor zichzelf en hun kinderen. De Raad van State verwijst daarbij uitdrukkelijk naar het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

Verlenging uitwijzingsbevel om medische redenen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde recent in verschillende arresten dat een uitwijzingsbevel aan een medische verblijfsaanvrager (artikel 9ter Verblijfswet) niet onwettig is, ondermeer omdat de 9ter verzoeker toch nog bij DVZ een verlenging kan vragen van de uitvoeringstermijn van het uitwijzingsbevel. In de praktijk blijkt dat echter niet steeds iets op te leveren. We willen daarom even stilstaan bij de praktijk van DVZ in verband met verlengingen van een 'bevel om het grondgebied te verlaten' (BGV).

De procedure voor verlenging van BGV is nergens wettelijk voorzien of omschreven. Het is een administratieve praktijk van DVZ, die zoals elke administratieve overheid een 'willig beroep' kan toestaan. Aangezien DVZ bevoegd is om een uitwijzingsbevel (BGV) af te leveren en een termijn daarop te voorzien, wordt aangenomen dat DVZ ook de termijn van een BGV kan verlengen. Het beleid van DVZ inzake verlenging van een BGV om medische redenen blijkt enkel uit een [interne dienstnota van 13/12/2007](#). Voor tuberculose geldt een aparte [interne dienstnota van 13/8/2008](#).

- De DVZ staat geen verlenging van BGV toe aan mensen die een 9ter aanvraag hebben ingediend. Bij een 9ter aanvraag oordeelt DVZ eerst over de 9ter aanvraag. Pas daarna, als de 9ter aanvraag onontvankelijk of ongegrond is, oordeelt DVZ eventueel over een verlenging van BGV. Maar in principe doet DVZ dat alleen als het medisch attest een onmogelijkheid tot reizen aantoonde voor maximum drie maanden.

- DVZ verlengt alleen een BGV om medische redenen als de aanvrager een medisch attest voorlegt dat een onmogelijkheid tot reizen aantoonde gedurende maximaal 3 maanden. In geval van tuberculose moet het medisch attest een onmogelijkheid tot reizen aantonen van maximaal 6 maanden.

- Als het medisch attest een onmogelijkheid tot reizen aantoonde van meer dan 3 maanden (bij tuberculose: voor meer dan 6 maanden) of voor een onbepaalde duur, dan verlengt DVZ het BGV niet. Voor een onmogelijkheid tot reizen van lange duur verwijst DVZ standaard naar de 9ter procedure (ook als de aanvrager niet aan alle voorwaarden daarvan voldoet).

Het komt vreemd over dat de RvV verwijst naar dit niet-georganiseerd, willig beroep dat geen enkel recht inhoudt. De RvV overwoog dat ondermeer in de volgende arresten:

- RvV 26 maart 2010, arrest [nr. 40.913](#): In dit geval ging het om een afgewezen asielzoeker die een BGV bijlage 13quinquies kreeg terwijl er nog een art. 9ter aanvraag hangend was (zie vorig bericht in deze nieuwsbrief). Zoals blijkt uit het vorig bericht in deze nieuwsbrief zou de

DVZ nu geen BGV meer afgeven vóór de beslissing over de 9ter aanvraag.

- RvV 28 januari 2010, arrest [nr. 37.710](#) en RvV 25 februari 2008, arrest [nr. 7.802](#): In deze twee gevallen ging het om een onontvankelijk verklaarde 9ter aanvraag waarin de DVZ zelf de mogelijkheid opperde om een verlenging van BGV te vragen. Nochtans blijkt uit de interne dienstnota's van DVZ dat de verlenging niet wordt toegestaan als het medisch attest een onmogelijkheid tot reizen voor meer dan drie maanden aantoonst (bij tuberculose: voor meer dan 6 maanden).

>> [Lees meer](#) over kort uitstel van vertrek (wegens ziekte)

>> [Lees meer](#) over de 9ter procedure (machtiging tot verblijf voor meer dan 3 maanden, om medische redenen)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum - Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

[Terug naar het overzicht](#)

Klacht Ombudsdienst tegen Fedasil zorgt voor opvang voor illegale families

De Federale Ombudsman deelde mee dat er een afspraak is gemaakt tussen de Ombudsman en Fedasil over de opvang van gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf (zie ook nieuwsbrief n° 204).

Die afspraak houdt in dat een klacht bij de Ombudsman ingediend tegen Fedasil wegens het niet toekennen van opvangplaats op basis van het KB van 24/6/2004, gelijkgesteld wordt aan een veroordeling van de Arbeidsrechtbank om dezelfde reden. Dit houdt in dat de gezinnen dus in principe onmiddellijk opvang moeten krijgen en bespaart de procedure bij de Arbeidsrechtbank, gerechtskosten, zoeken van advocaat, en dergelijke.

Let wel: de gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf moeten de procedure bij het OCMW goed doorlopen vooraleer zij een klacht kunnen indienen tegen Fedasil:

1.

Het gezin met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf dient een aanvraag tot steun en opvang in bij het bevoegde OCMW (van de feitelijke gewoonlijke verblijfplaats).

Let op: sommige OCMW's nemen geen akte van steunaanvragen van gezinnen met kinderen zonder wettig verblijf. Als het OCMW geen enkele beslissing neemt binnen de 30 dagen na de steunaanvraag komt dat neer op een impliciete weigering door het OCMW. Tegen dergelijke impliciete weigering is alleen een beroep bij de Arbeidsrechtbank mogelijk (de Federale Ombudsman is niet bevoegd ten opzichte van OCMW's).

2.

Het OCMW stelt de behoefte vast, en stuurt de aanvraag door naar Fedasil (cel Dispatching).

3.

Fedasil zal meestal de opvang weigeren wegens overbezetting van het opvangnetwerk (overmacht), en deelt dat mee aan het OCMW. Fedasil gebruikt daarvoor het volgende typedocument.

4.

Het OCMW deelt de weigering van Fedasil binnen de 30 dagen mee aan de betrokkenen.

5.

De betrokkenen (het gezin met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf) hebben een keuze:

- Ofwel leggen ze zich neer bij de weigering van opvang. Fedasil sluit het dossier af en zoekt niet verder naar opvang voor deze mensen.
- Ofwel dienen ze een beroep in bij de Arbeidsrechtbank. De Arbeidsrechtbank kan eventueel de overheid tot opvang of steun veroordelen, en kan eventueel een dwangsom opleggen om

deze veroordeling ook in de praktijk af te dwingen.

- Ofwel dienen ze een klacht in bij de Federale Ombudsman. Let op: de Ombudsman is niet bevoegd als er ook een beroep bij de Arbeidsrechtbank is ingediend!

6.

Na 5, bij keuze 3: De Federale Ombudsman onderzoekt het dossier en roept (als dat positief is) Fedasil op om onmiddellijk opvang toe te staan.

7.

Fedasil roept de betrokken mensen op om zich opnieuw aan te melden. Fedasil staat de opvang onmiddellijk toe (als er opvangplaatsen zijn).

>> [Lees meer](#) over het recht op opvang.

Bron: email Beweging voor Kinderen zonder Papieren, en telefonisch onderhoud Federale Ombudsdienst.

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Vlaams Minderhedencentrum

[Terug naar het overzicht](#)

FAQ Fedasil over einde materiële opvang en overdracht naar OCMW's

Fedasil maakte een document met veelgestelde vragen (FAQ) over het einde van het recht op materiële opvang en de overdracht naar OCMW's voor financiële steunverlening. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten verspreidt deze info:

Op 6 april 2010 verstuurde Fedasil een reeks instructies m.b.t. de recente wijzigingen van de Opvangwet. Deze instructies zijn omvangrijk en behoorlijk complex. Vandaar dat Fedasil een document met veelgestelde vragen heeft opgesteld. Dit is een handig instrument voor de praktijk. Wel jammer dat een paar antwoorden niet helemaal correct zijn:

- Zo staat er voor de ontvankelijk verklaarde aanvragen 9ter ten onrechte dat deze vreemdelingen een verblijfsrecht van meer dan 3 maanden hebben.
- Het klopt ook niet dat de erkenning als staatloze door de rechtbank van eerste aanleg recht opent op financiële steun door het OCMW. Daartoe is immers ook de toekenning van een verblijfsrecht door de DVZ nodig (en dat laat vaak op zich wachten). Alternatief is een veroordeling van het OCMW door de arbeidsrechtbank uitlokken maar ook dat vraagt tijd.
- Ten slotte blijven er nog heel wat vragen onbeantwoord over hoe de opvangstructuren de nodige informatie kunnen verzamelen om de vertrekdatum te kunnen bepalen (bijv. datum betekening bevel, beslissing 9ter ontvankelijk, enz.).

Voor meer informatie verwijzen we naar de nieuwe nota die de VVSG heeft opgesteld waarin alle wijzigingen werden doorgevoerd.

>> [FAQ Fedasil](#)

>> [Lees meer](#) op de VVSG website over materiële opvang

Bericht van VVSG M-Weter 2010 nr. 6

[Terug naar het overzicht](#)

Bijlage 41 niet voldoende voor toekennen maatschappelijke dienstverlening

Een vreemdeling die in een lidstaat van de EU het statuut langdurig ingezetene heeft gekregen, kan een tweede verblijf aanvragen in België. Indien de aanvraag in België wordt ingediend, doet de gemeente eerst en vooral een woonstcontrole. Indien de woonstcontrole positief is, levert de gemeente een bijlage 41 af en maakt zij de aanvraag over aan de DVZ.

De DVZ neemt vervolgens een beslissing over het al dan niet toekennen van het verblijfsrecht. Wat wanneer een langdurig ingezetene in afwachting van een beslissing van DVZ een beroep wil doen op het OCMW?

Langdurig ingezetenen moeten in principe op eigen benen kunnen staan om een tweede verblijf in België te kunnen krijgen en te kunnen behouden. Dat is evenwel de kant van het verblijfsrecht. OCMW's moeten de hulpvraag beoordelen aan de hand van de criteria van de OCMW-wet. M.a.w. het OCMW moet nagaan of de betrokkene legaal verblijft en behoeftig is. Vraag is dan of iemand in het bezit van een bijlage 41 al dan niet legaal verblijft in de zin van de OCMW-wet. De VVSG stelde de vraag aan de POD MI. Volgens de POD MI kan er op basis van deze bijlage 41 geen maatschappelijke dienstverlening worden toegekend. Deze bijlage is enkel een bewijs dat de aanvraag voor een tweede verblijf is ingediend. Deze aanvraag wordt daarna onderzocht door de DVZ. Slechts bij een positieve beoordeling wordt er een tijdelijk verblijfsrecht toegekend en wordt er een elektronische A-kaart afgeleverd. De bijlage 41 vermeldt trouwens expliciet dat het niet gaat om een verblijfsdocument. Het is dus pas vanaf de positieve beoordeling van de aanvraag dat er een principiële recht op maatschappelijke dienstverlening zou ontstaan. Maar ook dan moet het OCMW de hulpvrager erop wijzen dat het feit dat hij een beroep doet op het OCMW een risico inhoudt voor het behoud van zijn tweede verblijf in België.

[Meer info over het tweede verblijf van langdurig ingezetenen](#)

Bron: M-weter n° 6 van VVSG

[Terug naar het overzicht](#)

Leeftijdsonderzoek bij niet-begeleide minderjarigen

Wanneer er twijfel bestaat over de leeftijd van een niet-begeleide minderjarige (NBM), zal de Dienst Voogdij de nodige onderzoeken laten uitvoeren en een beslissing nemen m.b.t. de leeftijd (art. 7 Voogdijwet 24-12-2002). Indien de NBM al ingeschreven werd in het Rijksregister (bijvoorbeeld door DVZ bij het indienen van zijn asielaanvraag), stelt zich een probleem. De beslissing van de Dienst Voogdij volstaat niet als basis voor de gemeente om de leeftijd in het Rijksregister aan te passen. Betrokkene kan dus als minderjarige ingeschreven staan, terwijl hij volgens dienst Voogdij meerderjarig is. Dat is problematisch wanneer de ene overheidsdienst beslist om de beslissing van de Dienst Voogdij te volgen en een andere overheidsdienst zich op het Rijksregister baseert. Zo kan de betrokkene tussen twee stoelen vallen. De beslissing van de Dienst Voogdij is in feite bindend voor andere overheden en instanties maar dat staat niet met zoveel woorden in de regelgeving. De asielinstanties (DVZ, CGVS en RVV) volgen in de praktijk de beslissing van de Dienst Voogdij. De VVSG pleit ervoor dat dit opgelost wordt door te voorzien dat de beslissing van de Dienst Voogdij volstaat om de leeftijd aan te passen. In afwachting daarvan lijkt het aangewezen dat de OCMW's de beslissing van de Dienst Voogdij volgen. Dat is ook het advies van de POD MI.

Bron: M-weter n° 6 van VVSG

[Terug naar het overzicht](#)

Nederland mag Somalische asielzoekers niet meer terugsturen naar Griekenland

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens besliste op 3 juni 2010 dat Nederland geen Somalische asielzoekers uit Centraal- en Zuid-Somalië mag terugsturen naar Griekenland.

De asielzoekers hadden in Nederland een asielverzoek ingediend en na onderzoek bleek Griekenland het bevoegde asielland te zijn op basis van de Dublin II Verordening. Er werd een verzoek ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tegen de overname door Griekenland. In de zaak werd door het Hof een gemotiveerde 'interim measure' (voorlopige maatregel of 'rule 39') afgeleverd. Het gebeurt niet vaak dat dergelijke maatregelen

gemotiveerd worden.

De motivering van het Hof hield onder andere volgende overwegingen in:

- de stelling dat verzoekers naar Somalië kunnen uitgezet worden zonder een grondige beoordeling door Griekenland;
- het risico op uitzetting door Griekenland;
- de huidige veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal Somalië.

Wat voor België?

In het verzoekschrift van de advocaat tot aanvraag van de rule 39 werd geen melding gemaakt van bijzonderheden eigen aan het profiel van de asielzoeker. Hierdoor kan deze zaak van belang zijn voor alle asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië met een Dublinclaim naar Griekenland wegens een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

Inmiddels werd door de Nederlandse regering een uitzettingsstop afgekondigd voor die personen afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië waarvoor Griekenland het bevoegde asielland is.

Bron: brief EHRM met de interim measure, en Update 2010 nr 24 van Vluchtelingenwerk Nederland

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Nota UNHCR over soevereiniteitsclausule Dublin (asielbevoegdheid)

Artikel 3 (2) van de Dublin II Verordening bevat de mogelijkheid voor een land om een asielaanvraag zelf te behandelen, zelfs indien op basis van de criteria voorzien in de Dublin II Verordening een andere lidstaat bevoegd is voor de aanvraag. Het UNHCR heeft informatie verzameld over de toepassing van deze 'soevereiniteitsclausule' door de verschillende EU lidstaten.

De nota van UNHCR focust zich voornamelijk op die dossiers waarvoor Griekenland aangeduid werd als het bevoegde asielland. Het UNHCR onderzocht:

- het beleid van bepaalde landen,
- de beslissingen van rechtbanken die de overdrachten naar Griekenland hebben stopgezet,
- alsook de beslissingen van rechtbanken van die lidstaten waar veelal wel wordt overgegaan tot een overdracht naar Griekenland (waaronder België).

Uit de informatie blijkt dat artikel 3 (2) voornamelijk aangewend werd voor kwetsbare groepen zoals niet-begeleide minderjarige asielzoekers, alleenstaande vrouwen, ouderen, gezinnen met minderjarige kinderen en asielzoekers met een zware medische problematiek.

Op de BCHV contactvergadering van 8/6/2010 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze reeds, op eigen initiatief, zijn overgaan tot de toepassing van de soevereiniteits- of humanitaire clausule. Het zou gaan om 166 dossiers in 2009 en 87 tot nog toe in 2010.

Bron: [UNHCR nota](#) 16/6/2010 soevereiniteitsclausule Dublin ivm Griekenland, en BCHV contactvergadering 8/6/2010

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Oproep projecten Educatief Werk

Elk jaar gaan studenten (Bachelor Sociaal Werk) van het Departement Sociale School (KH Leuven) aan de slag met projectopdrachten van organisaties uit de sociale sector. Het gaat

om het uitwerken van een educatieve activiteit over een onderwerp van ongeveer 1 dagdeel voor een door de opdrachtgever bepaalde doelgroep. De projecten worden gerealiseerd in de periode tussen eind september en eind januari onder begeleiding van een docent en met ondersteuning van de organisatie. De studenten werken in groepjes van vier, verkennen de opdracht, bepalen de doelen, bakenen de inhoud af, zoeken naar een geschikte aanpak en maken een handleiding en materiaal. Zij testen het gerealiseerde programma éénmaal uit bij een reële doelgroep.

Wie interesse heeft voor deze samenwerkingsformule en meer informatie wil, neemt contact op met [Gunter Gehre](#).

[Terug naar het overzicht](#)

Studiedagen, vormingen en debatten

Studiedag: "L'accompagnement psychothérapeutique des victimes de torture" (Ulysse, 24/6)

N.a.v. de internationale dag tegen mishandeling organiseert Ulysse een ochtend en avondprogramma rond dit thema.

[Meer info](#)

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)

<http://www.foyer.be>

[Cliquez ici pour modifier votre abonnement](#)